

IMMANUEL WILKINS QUARTET

Bezetting:

Immanuel Wilkins (altsaxofoon),
Micah Thomas (piano),
Tyrone Allen (contrabas),
Kweku Sumbry (drums).

Datum en plaats:

4 maart 2022,
Paradox, Tilburg.

REMBRANDT FRERICHS TRIO

Bezetting:

Rembrandt Frerichs (piano),
Tony Overwater (contrabas),
Vinsent Planjer (drums).

Datum en plaats:

6 maart 2022,
Verkadefabriek, Den Bosch.

Hoe onbevangen kun je nog zijn als JazzTimes de cd 'Omega' van saxofonist **Immanuel Wilkins** het belangrijkste debuutalbum sinds jaren noemt en The New York Times die cd tot de beste jazzplaat van 2020 uitroept. En niet te vergeten, de lovende recensie die ik in dit blad schreef (Jazzflits 370) over zijn tweede album 'The 7th Hand' op Blue Note Records.

Als zo iemand het verschijnen van dit album onder de aandacht brengt door op te treden in Tilburg, dan wil je daar bij zijn. Paradox was dan ook voor het eerst sinds twee jaar weer ouderwets stampvol, de sfeer gespannen vrolijk. Wilkins stond dankzij die juichende publiciteit al met 5-0 voor, voordat hij een noot had gespeeld. Het publiek was tot aan het einde toe razend enthousiast. De bezoekers hadden de grote jazzbelofte voor het eerst in levende lijve kunnen aanschouwen en hadden een fantastisch concert beleefd. Maar is Wilkins wel de grote jazzbelofte die ons wordt voorgespiegeld?

Ik heb mijn twijfels daarover. Zijn cd vond ik goed, maar ik maakte ook wat kanttekeningen. Ik schreef: "zijn nog woestere compositie 'Lift' waarin hij bijna een half uur lang het uiterste van hemzelf en van de luisteraar eist. Moeilijk op een cd, maar zeker indrukwekkend en inspirerend wanneer je dat live kan meemaken."

We konden dat nu live meemaken en wat mij betreft was dat teleurstellend. Kon ik op de cd nog een lijn in zijn wilde vrije improvisaties ontdekken, nu was er live geen enkele lijn te horen. Wilkins reeg een eindeloze stroom noten met het grootste gemak aan elkaar, technisch indrukwekkend maar ook volstrekt [...vervolg op de volgende pagina](#)

Wilkins' drummer Kweku Sumbry. (Foto: Tom Beetz)

Wilkins reeg een eindeloze stroom noten met het grootste gemak aan elkaar, technisch indrukwekkend, maar ook volstrekt gespeend van een inhoudelijk verhaal. Het was volstrekt onduidelijk wat je daar mee moest.

Immanuel Wilkins en bassist Tyrone Allen. (Foto: Tom Beetz)

gespeend van een inhoudelijk verhaal. Het was geluid dat als een donderende lawine over je heen kwam, maar het bleef volstrekt onduidelijk wat je daar als luisteraar mee kon doen. Misschien was nog zijn grootste handicap dat zijn dynamiek alleen de hoogste stand kende. Een vrije improvisatie is toch al niet makkelijk toegankelijk, maar als alles op stand tien wordt uitgevoerd, wordt het wel erg moeilijk. Was dat de schuld van Wilkins? Zeker wel, maar het ritmetrio had daar ook een belangrijke rol in. Dit trio bestond uit drie individuen die niet naar elkaar luisterden en ook niet naar Wilkins. Thomas stortte in een race met Wilkins zo veel mogelijk noten uit de vleugel en kwam niet tot één solo met structuur. Tyrone Allen speelde braaf de goede noten op de goede plaats, maar maakte nergens de indruk dat hij een stevige basis wilde aanbrengen. Sumbry daarentegen dacht dat de basis uit gewapend beton bestond en verwarde stuwend drummen met hard rammen op zijn drumstel. Voor hem maakte het ook niet uit of hij met stokken of brushes zijn snaredrum teisterde.

Twee dagen later zat ik in Den Bosch naar het **Rembrandt Frerichs Trio** te luisteren. Het ritmetrio van Wilkins kwam meteen in mijn gedachten naar boven. Alles wat nu gebeurde was van een grote schoonheid en perfectie en maakte duidelijk wat met het trio van Wilkins mis ging. Drummer Vinsent Planjer is een meester van de dynamiek, geeft een fluisterzacht tikje op een belletje waarmee de muziek opveerde en bassist Tony Overwater speelt niet alleen de goede noten, maar brengt ze tot leven. Als hij soleert gebeurt er wat en zit je op het puntje van je stoel. Frerichs kan ook heel veel noten spelen, maar hij blijft een verhaal vertellen. Hij swingt, daagt uit en laat zijn eigen fraaie composities ongemerkt overgaan in een jazzstandaard om even ongemerkt terug te keren naar zijn eigen thema. Grootse klasse van dit trio waar bij mij meteen de vraag opkwam wat er met Immanuel Wilkins zou gebeuren als hij met dit trio zou mogen optreden. Het zou me niet verbazen als ik mijn oordeel over hem dan helemaal moet bijstellen.

Tom Beetz

Micah Thomas speelt piano in het Immanuel Wilkins Trio.
(Foto: Tom Beetz)

Het trio van Rembrandt Frerichs op 6 maart in Den Bosch.
(Foto: Tom Beetz)